Temps Ordinari - Quart diumenge

Per Administrador el dg., 30/01/2011 - 09:00

So 2,3; 3,12-13
1 Co 1,26-31
Mt 5,1-12a

Ah! Les Benaurances!! Més o menys, ja sabem de què van. Ja les hem escoltat algun que altre cop. Ja tenim, cadascú, el nostre esquema d'escoltar-les, i d'entendre-les. I això fa que, sovint, ni tan sols les escoltem ... ja les sabem!!! Ens convé escoltar-les, novament, tal com Jesús mateix ens les entrega. Ens les ofereix. Ens les regala. I és que es tracta d'un dels millors regals. Ai, si les escoltem i deixem que ens entrin ben endins... amb tota la seva novetat i bondat!**De fet** -fins i tot, potser, contra la nostra voluntat conscient i els nostres desigs- ens hem empassat tot el contrari. I és que ens han dit, tantes vegades, que la felicitat passa per:... tenir, posseir, dominar i controlar..... ser complagut... ... gaudir ara mateix..... passar-la bé sigui com sigui..... sortir-me amb la meva i satisfer els meus desigs..... "fer el que em dona la gana"..... que tot vagi tal com he pensat i vull..... evitar tot contratemps, esforç i dolor..... ser autosuficient, i independent..... ser admirat, amb fama, prestigi i aparença...Potser que parem. Podríem seguir. Però amb realisme hem d'acceptar que força d'aquestes coses i maneres d'entendre... les portem posades. Potser sigui això, l'home vell???Certament, tots volem ser feliços. ¿Hi haurà algú sà i lúcid que no vulgui ser-ho?Déu és el primer interessat en la nostra felicitat. Ens ha fet, ens ha somiat, ens ha creat amb un gran anhel de felicitat. Ens ha creat amb un gran anhel de descobrir, caminar i créixer en felicitat. Les persones volem posseir (consumir?) la felicitat com un producte ja fet. Acabat, posseït, gestionat ...I la felicitat és un camí. Un procés, un aprenentatge. Una llarga marxa. Una contínua vivència. No és quelcom material, per emmagatzemar. Més aviat s'assembla a un corrent elèctric que ha de córrer i discórrer. Difícil de guardar al rebost.**Escoltem Jesús:** El camí de la felicitat passa per l'austeritat solidària. La que porta a compartir i desposseir-se. A donar i donar-se. A sortir d'un mateix i obrir-se a l'altre.El camí de la felicitat passa per arribar a veure l'altre com un germà. Un autèntic germà. En la seva vida m'hi va la meva. No és un competidor ni un rival, ni un enemic...El camí de la felicitat passa pel barri d'entendre el món i la terra sencera com l'ofrena de Déu per a la vida de tots i totes. El camí de la felicitat passa per l'autenticitat i la senzillesa. Per la veritat. Per acceptar la realitat sense evasions, ni manipulacions ni artificialitats postisses.El camí de la felicitat passa per carregar dols i dolors, misteri i càrregues, contrarietats i arideses fondes, pouant del pou de l'esperança. El camí de la felicitat passa per apostar pel bé comú. Per la justícia. Tal com és. I a cops és diferent del que m'agradaria! Reconèixer que és davant Déu -i només davant d'Ell!- que haurem de presentar la nostra vida.El camí de la felicita passa per l'esforç i el treball per canviar el món. Per posar pau i entesa. Per fer-se petit -nen!- i sentir-se necessitat. El camí de la felicitat passa per confiar i omplir-se de Déu.El camí de la felicitat passa per estimar. Aprendre a estimar. I aprendre a estimar incondicionalment i fins a l'extrem. **Però, es pot viure així?**Potser haurem de caminar molt i molt. Però és caminant i posant-nos en marxa que anirem aprenent a viure així. (I ves a saber si és de les ensopegades d'on més n'aprendrem!) Caminant i no deixant mai de caminar. Escoltant les Benaurances del mateix Jesús. Mirem Jesús. Ell les viu i les personifica. Ell va viure així. I, nosaltres, deixebles de Jesús, volem viure com Ell. Volem ser com Ell. Volem transformar-nos en Ell. Potser la pregunta no és tant si podem viure així. Sinó, més aviat, si volem VERITABLEMENT!! viure així. Aprendre a viure així. Aprendre a viure ... tal com Déu ens ha somniat. Tenim la resta de la nostra vida. Ell ens acompanya. I endavant!

ETIQUETES
FELICITAT